

CENTRALA INFORMACJI I DOKUMENTACJI

SPRAWOZDANIE No 110
z dnia 6 lutego 1940 r.

Sprawozdanie zawiera stron 25

S k r ó t S p r a w o z d a n i a

Od przyszłości Polski zależy los Anglii pisze H. Belloc w "Weekly Review". Znany ten publicysta stwierdza, że Europa została wtrącona w moralny chaos przez Prusy. Prusacy wspomagani przez komunizm są plagą dzikości dla naszej kultury, której nie tylko trzeba bronić, ale morderców unicestwić. Miarą tej wagi jest Polska.

Niemcy starają się osłabić wrażenie swoich okrucieństw, które wywołały ogromne oburzenie na całym świecie. Prasa niemiecka bądź zaprzecza wszystkiemu, albo też przyznaje się n.p. do masowego wysiedlania Polaków z ziem zachodnich, mówiąc, że ludność polska na tych ziemiach, to "przybysze".

Komunikat C.I.D. wskazuje dziś na wykrętne tłumaczenia niemieckie, jeżeli chodzi o położenie Kościoła w Warszawie.

Wywiad z kardynałem Hlondem, który zamieszcza Paris-Soir stanowi udokumentowane zestawienie niemieckiego prześladowania w dziedzinie religijnej i kościelnej na zachodzie Polski.

Prasa angielska rozprawia się z fałszywymi twierdzeniami niemieckimi, wykazując, jak np. Times z 1 i 2 II ogrom barbarzyństwa niemieckiego w Polsce.

Z drugiej strony, jak stwierdza prasa neutralna, Niemcy sami lansują pogłoski o rzekomych buntach w Polsce, aby stworzyć pozory dla nowego prześladowania.

Prasa włoska pisze o Polsce, podaje notatki o terrorze niemieckim, ostro występuje przeciwko prześladowaniom sowieckim i na ogół wykazuje ostatnio większe zrozumienie dla spraw Polski.

Pod nadzorem S.S. mają pracować w Polsce wszyscy mężczyźni i kobiety w wieku od lat 18 do 25, włączeni do specjalnych batalionów pracy.

O "rezerwacie" żydowskiej mówi ostatnio osławiony Seiss-Inquart, który oświadczył, że wszyscy Żydzi będą przesiedleni do Lublina i okolic tego miasta.

Stosunek Litwy do ludności polskiej znacznie się pogorszył w ostatnim czasie - pisze La Victoire. Litwini naśladują obecnie Niemców i Sowiety. Dziennik ostrzega Litwę przed łączeniem swojej sprawy ze zwycięstwem niemieckim, a radzi jej zerwać z tyranią niemiecko-rosyjską. Polska ma jako jedyna z pośród sąsiadów prawdziwe sympatie dla Litwy.

Najwyższa Rada Wojenna aliantów obradowała wczoraj w Paryżu. Rada zbadała wszystkie elementy sytuacji, które dotyczą prowadzenia wojny. Przystudiuowano wszystkie sprawy wspólne, m.i. problem wyżywienia.

Niemcy i Rosja są ściśle związane ze sobą i dzisiejsza ich współpraca nie jest już budowana na wzajemnym oszustwie - pisze szwajcarska Nationalzeitung. Niemcy co najmniej na czas wojny są zdane na pomoc rosyjską, a Sowiety nie mają już dziś wyboru między aliantami i Rzeszą. Alianci a zwłaszcza Anglia porzuciły już chęć oszczędzania Rosji i nie zawahają się wypowiedzieć jej wojnę w razie nowego sowieckiego gwałtu.

Niemcy dostarczają pomocy Rosji w wojnie fińskiej - donosi prasa angielska.

Rosja tworzy nowe posterunki na Bałkanach, a mianowicie w Bułgarii, gdzie sympatie dla Rosji ostatnio znacznie wzrosły, jak pisze prasa szwajcarska.

Nacisk niemiecki na Rumunię nie osłabł, ale raczej wzrasta. Niemcy stale rozszerzają swoje żądania, domagając się już nie tylko większych ilości nafty i zboża, ale również zespolenia przemysłu rumuńskiego z niemieckim.

S P R A W Y W A Z N ENiemcy lansują pogłoski o "buntach" w Polsce

Według informacji lansowanych w Berlinie przez kółka międzynarodowe, miały wybuchnąć bunt w południowej części Polski okupowanej przez Rzeszę. Korespondent berliński "Basler Nachrichten" przynosząc powyższą wiadomość dodaje, że neutralni obserwatorzy w Berlinie są zdania, że te "bunt" posłużą przede wszystkim jako pretekst dla władz okupacyjnych do zaprowadzenia jeszcze surowszego reżimu w zajętej Polsce.
/Le Petit Parisien, L'Ordre, Matin, Le Populaire, Daily Mail za Havasem z Berna 6 II 40/

Polskie bataliony pracy pod "przewodnictwem" SS.

Władze niemieckie ogłosiły w okupowanej Polsce obowiązek sześciomiesięcznej służby pracy dla wszystkich mężczyzn i kobiet od 18 do 25 roku życia. Mężczyźni tworzą bataliony pod przewodnictwem członków SS i podlegają prawu wojennemu.
BBC, audycja polska 6 II 40 7 rano/

Najwyższa Rada Wojenna aliantów konferuje w Paryżu

Dnia 5 lutego r.b. obradowała w Paryżu dwukrotnie Najwyższa Rada Wojenna aliantów. W naradach pod przewodnictwem gen. Gamelin brali udział ze strony angielskiej: pp Chamberlain, lord Halifax, Winston Churchill, sir Kingsley Wood, Oliver Stanley, sir Ronald Campbell, sir Alexander Cadogan, sir Dudley Pound, sir Edmund Ironside, marszałek Peirse i gen. Ismay; ze strony francuskiej pp. Daladier, Campinchi, Guy la Chambre, Champetier de Ribes, Alexis Léger, gen. Gamelin, adm. Darlan, gen. Vuillemin, gen. Decamp.

Prezydium Rady Ministrów Francji ogłosiło dn 5 b.m. wieczorem komunikat o dwukrotnych naradach Rady Wojennej w powyższym składzie. Komunikat w szczególności stwierdza, że Najwyższa Rada zbadała z różnych punktów widzenia wszystkie te elementy obecnej sytuacji, które dotyczą prowadzenia wojny. W duchu ścisłej kooperacji, ożywiającej działalność obu rządów, zbadano w szczególności pewne zagadnienia, mające zapewnić coraz bardziej skuteczną francusko-brytyjską współpracę. Przystudowano mianowicie problem wyżywienia. We wszystkich punktach osiągnięto całkowite porozumienie.
/Le Petit Parisien i wszystkie inne dzienniki 6 II 40/

x x

x

Obecność na konferencji Najwyższej Rady Wojennej lorda Halifaxa, sir Alexandra Cadogana i p. Légera wskazuje na to, że rozmowy wychodziły poza taktyczne sprawy i aspekty wojny.

Premier Daladier wygłosił krótkie przemówienie, w którym m.i. dał wyraz zadowoleniu z tego, że obecna konferencja była największa z dotychczas odbytych konferencji Najwyższej Rady Wojennej.
/BBC, audycja polska 6 II 40, 7 rano, podsłuch własny/

S P R A W Y W A Z N E

Członek Kongresu Amerykańskiego

pietnuje okrucienstwa niemieckie

Członek amerykańskiej Izby Reprezentantów, Rudolf Tenenrowicz, demokratą pochodzenia polskiego, oświadczył, że prowadzona przez Niemców "wojna błyskawiczna" przeciwko Polakom na polu kulturalnym i gospodarczym jest gorsza od podboju militarnego. Wspominał o wypędzeniu Polaków z ich siedzib i o nieludzkim traktowaniu ich w zamkniętych wagonach bydloczych. Gdy się ociepli, zaczyna się w zastraszający sposób szerzyć choroby zakaźne, jak tyfus itp.
/N.Y. Herald Tribune z 6 II za United Press, audycja polska BBC 6 II 7 rano-podsluch własny./

Jeszcze jeden wybieg

"Deutsches Nachrichten Bureau" ogłasza oświadczenie władzy kościelnej w Warszawie, że nabożeństwa odbywają się tam bez przeszkód.

Roztrąbienie na świat tego oświadczenia, zresztą niewątpliwie wymuszonego, jest dalszym ciągiem obłudnej gry niemieckiej, polegającej na tym, że się "prostuje" twierdzenia, których nikt nie podnosił. Akt oskarżenia, z którym wystąpili: przebywający w Rzymie Prymas Polski, Kardynał Hlond, arcybiskup gnieźnieński-poznański, czy radio watykańskie, a także inne źródła miarodajne, dotyczy nie Warszawy, lecz Polski zachodniej, gdzie - jak wiadomo - setki kapłanów zostało częściowo wywiezionych do obozów koncentracyjnych w Rzeszy, częściowo przebywa w więzieniach Poznańskiego, Pomorza i Śląska, będąc traktowani jak zbrodniarze, bici i maltretowani. Dwudziestu kilku księży - przypominamy - poniosło wręcz śmierć z rąk agentów Gestapo.

"Deutsches Nachrichten Bureau" przyznaje zresztą, delikatnie, że i w Warszawie są księża, którzy zostali "usunięci" /ausgeschaltet/. Niemiecka stacja Zeesen donosi wyraźnie o aresztowaniu tam 22 księży.
/C.I.D./

Dział II

P O L S K A

Litwini i Polacy a Niemcy

Bolszewicy po raz drugi oddali Litwinom piękne polskie miasto na wschodzie, Wilno, a to, ażeby pogłębić nienawiść między Polakami i Litwinami. Jednakże Litwini w pierwszych dniach okupacji odnosili się bardzo tolerancyjnie w stosunku do Polaków.

W czasie kilkunastuletniego wspólnego pożycia Litwini i Polacy żyli w zgodzie. Dlaczego i teraz nie byłoby to możliwym?

Lecz stanowisko Litwinów zbyt szybko się zmieniło, by trudno było w tym dopatrzeć się wpływów Berlina i Moskwy. Już od kilku tygodni dotkliwie ciosy spadają na ludność polską w Wilnie. Szkoły polskie są zamknięte lub zlitwinizowane, choć Litwinów w Wilnie jest tak mało, że nie mogą oni zapełnić szkół.

-Polska nie istnieje i język polski jest dobry dla psów - wołają Litwini.

Liga Narodów wie o prześladowaniach litewskich w Wilnie a jednak Litwa nadal jest członkiem Ligi. W rzeczywistości Litwini w zupełności naśladują Niemców i Rosjan i dążą do wytepienia przede wszystkim inteligencji polskiej przez rozstrzeliwania, deportacje i głodzenie. Litwini stawiają na kartę niemiecką i tak działają, jakgdyby zwycięstwo niemieckie było zapewnione. Lecz czego mogą oni oczekiwać od zwycięskich Niemców, jeżeli nie pokornego służenia Niemcom?

Ze wszystkich sąsiadów Litwy tylko jedna Polska miała dla niej szczerą sympatię. Lecz dla zachowania tych przyjaźni i pozyskania nowych Litwini powinni czempredziej zerwać związki z tyranią niemiecko-bolszewicką.
/Georges Bienaimé w La Victoire 4 II pt. "Les Lituaniens seraient-ils des Boches?"/

"La Pologne"

Polska - pisze "L'Epoque" - którą barbarzyńcy, jak sądzą, zabili, a która oczekuje wskrzeszenia przez oręż swych synów i nasze zwycięstwo, odżyła w całości w pięknej książce, którą świeżo ogłosiło wydawnictwo "Horisons de France". Następnie "L'Epoque" omawia najważniejsze artykuły, które składają się na treść tej książki.
/L'Epoque z 5 II /

P O L S K A

Trzy miliony Polaków ofiarami okrucieństw niemieckich

Takie twierdzenie zamieszcza na pierwszej stronie "Le Petit Parisien", podkreślając, że wynika ono z licznych dokumentów i faktów, a mianowicie:

1. Rząd niemiecki wydał, poczynając od września 1939 r. zarządzenia, które zmierzają do całkowitego wyniszczenia rasy polskiej. Przede wszystkim zostali rozstrzelani wszyscy uczestnicy powstania w r. 1918/19 w Poznańskim i na Górnym Śląsku, dalej ci wszyscy cywilni, którzy w mniejszym lub większym stopniu uczestniczyli w wojnie niemiecko-polskiej lub którym można zarzucić stosunek antyniemiecki.

2. Do tych niezliczonych ofiar trzeba doliczyć setki tysięcy tych, którzy byli zmuszeni opuścić swe siedziby i wynieść się na wschód, bez żywności i ciepłego ubrania i którzy zmarli z głodu, zima lub wyczerpania.

3. Epidemie: tyfusu, grypy i chorób płucnych wyniszczyły główne miasta polskie.

4. Represje za zwykłe zbrodnie indywidualne, wykonywane są według takiej np. metody: w Warszawie 50 Polaków zapłaciło życiem za śmierć Niemca, który został zabity w kłótni.

Cyfry powyższe nie obejmują ofiar wojny i bombardowania.

Uwagi swe "Le Petit Parisien" kończy przytoczeniem opinii pewnego świadka, który po powrocie z Polski oświadczył:

"Gdyby opinia świata mogła wiedzieć, co się dzieje w Polsce, przedstawicielstwa dyplomatyczne Rzeszy za granicą byłyby zdobyte szturmem przez tłumy".
/Le Petit Parisien z 5 II /

Straszny los Polaków w okupacji sowieckiej

"Nationalzeitung" zamieszcza pod tytułem "Fakty z okupacji sowieckiej" wiadomość, że znajduje się tam 500 000 uchodźców z ziem środkowych i zachodnich Polski. Położenie ich jest straszne. We Lwowie władze sowieckie zajęły wszystkie wille i oddały do dyspozycji 550 komunistom lwowskim. Duchowienstwo jest pod nadzorem G.P.U., które decyduje według swojego uznania.

Dziennik podaje dalej, że doszło do krwawych zająć między Niemcami wołyńskimi, którzy nie chcieli władzom sowieckim oddać posiadanych złotych przed wędrowką do okupacji niemieckiej. Setki z pośród nich zostało aresztowanych.
/Basler Nationalzeitung z 31 I 40 /

P O L S K A

Niemcy żądali od gminy żydowskiej żywego towaru

Dr Szoszkies, były wiceprezes gminy wyznaniowej żydowskiej w Warszawie, który w listopadzie uszedł z terenu okupacji, złożył w Nowym Yorku zeznanie u notariusza. Zapewnia on pod przysięgą, że władze niemieckie w Warszawie nakazały zarządowi gminy żydowskiej dostarczyć kobiet dla zorganizowania dwóch domów publicznych dla żołnierzy. Zarząd gminy odmówił spełnienia tego haniebnego żądania.
/Biul.Pr.Żyd.No 91/

Zamknięcie granicy sowieckiej dla uchodźców

Od pierwszego stycznia w zasadzie niemożliwą jest rzeczą przejście granicy sowiecko-niemieckiej. Sowiety silnie obstawiały granice, a poza tym wydano surowe przepisy grożące ostrymi karami - w niektórych wypadkach kary śmierci włącznie - za nielegalne przejście granicy.
/Biul.Pr.Żyd. N.91/

10 000 osób ma być zesłanych z Białegostoku
w głąb Rosji

Wkrótce ma nastąpić transfer 10 000 uchodźców, którzy znajdują się w Białymstoku. Mają oni być przesłani w głąb Rosji, gdzie będą zatrudnieni przy robotach budowlanych. Pierwszy transport 3 000 osób już wysłano. Obecnie ma wysiedlić się około 3 000 kobiet i dzieci do mężów i ojców, wysłanych przedtem.
/Biul.Pr.Żyd.N.91/

Komunikaty C.I.D. w prasie szwajcarskiej

"Neue Zürcher Zeitung" z 30 I /A/ zamieszcza w skrócie wg Havasa ale z powołaniem się na C.I.D. komunikaty o wywożeniu Polaków z Wielkopolski oraz o 18 000 rozstrzelanych osób z inteligencji polskiej.

Te same wiadomości zamieszcza "Basler Nachrichten" z 31 I oraz "Basler Nationalzeitung" z 31 I .

We Włoszech o polskich siłach lotniczych

"Il Messagero" przynosi z Londynu notatkę o włączeniu polskich sił lotniczych do lotnictwa angielskiego oraz o inspekcji polskich oddziałów lotniczych przez ministra sir Kingsley Wood'a.
/Il Messagero z 28 I /

P O L S K A

Największe dzienniki angielskie o okrucieństwach
niemieckich w Polsce

"Daily Telegraph" z 2 II zamieszcza na pierwszej stronie długą korespondencję z Rzymu /zajmującą bez mała łam druku/, w której opisuje - na podstawie materiału, dostarczonego z kół oficjalnych polskich Watykanowi - liczne i brutalne prześladowania Polaków w województwach inkorporowanych do Rzeszy.

"Times" z 1 i 2 b.m. zamieszcza na pierwszym miejscu rubryki "Sprawy imperialne i zagraniczne" dwa artykuły "polskiego korespondenta", z których pierwszy opisuje, iż blisko 350 000 polskich jeńców wojennych pracuje w robotach przymusowych, dalej wspomina o rozstrzelaniu 18 000 Polaków w obszarach "anektowanych" a 6 000 w obszarach "okupowanych". Trudno określić cyfrę osób zesłanych do obozów koncentracyjnych. Obszerne uwagi artykuł poświęca Gdyni i Poznaniu, wreszcie wspomina o wyrzucaniu Żydów do okręgu lubelskiego.

W drugim artykule autor polemizuje z Goebbelsem i dziennikarzem niemieckim dr Th. Seibertem, który w "Völkischer Beobachter" pisał o Polakach w sposób starający się ich poniżyć. Punktem wyjścia tej polemiki jest szeroko rozpowszechniane twierdzenie niemieckie, jakoby Polacy byli wymordowali 5437 Niemców w Bydgoszczy. Artykuł odpiera ten z palca wyspany zarzut, wykazując robotę wywrotową Niemców w Bydgoszczy i okolicy, która doprowadziła do otwartej rewolty w pierwszych dniach wojny, przy której poskramianiu zastrzelono 160 Niemców /z tych zresztą 10 tylko z samej Bydgoszczy/ i wskazuje na ciągły wzrost cyfr, podawanych przez propagandę niemiecką, odnośnie "pomordowanych Volksdeutsche".

Wreszcie ten sam numer "Times" /z 2 II / zawiera doniesienie korespondenta rzymskiego o doręczeniu Watykanowi oraz wszystkim członkom korpusu dyplomatycznego /za wyjątkiem ambasadora niemieckiego/ memoriału rządu polskiego o okrucieństwach niemieckich w Polsce zachodniej.

/Daily Telegraph z 2 II i Times z 1 i 2 II /

Attaché wojskowy Francji przy Rządzie Polskim

Szef eskadry artylerii Dauture został mianowany attaché wojskowym przy Rządzie Polskim w Angers.

/Le Temps z 5 II /

Dwie nowe kasy kredytowe Rzeszy

Kasa kredytowa Rzeszy założyła filię w Siedlcach a kasa w Lublinie - filię w Zamościu na czas wymiany banknotów 100 i 500 złotych.

/Frankfurter Zeitung z 31 I 40 /

P O L S K A

Polonica we francuskiej prasie prowincjonalnej

O śmierci prof. Michała Siedleckiego w niemieckim obozie koncentracyjnym piszą: Le Petit Dauphinois /Grenoble/, La Dépêche /Toulouse/ 31 I i Eclairer de Nice 1 II.

Cynizm niemiecki. Niemcy setkami tysięcy wysiedlają robotników polskich do Niemiec a na ich miejsce sprowadzają kolonistów z głębi Niemiec. Jest to barbarzyństwo i nieludzkość, to cofa kulturę europejską o tysiąclecia - robić niewolników z ludzi wolnych i kulturalnych. A robią to ci sami ludzie, którzy pozwalają sobie na krytykę metod kolonizatorskich Francji. Co za cynizm - kończy tak swój artykuł Flott w Eclairer de Nice z 1 II.

Komisja niemiecko-sowiecka z udziałem komisji włoskiej i węgierskiej pracuje nad wytyczeniem granicy między okupacjami niemiecką a bolszewicką długości 1500 klm. Granice wyznacza się słupami wbijanymi w ziemię. 3/4 tej granicy stanowią rzeki. /Journal de Rouen 1 II /

W obszernym artykule, pod tytułem "Niemcy chcą wytępić ludność polską w Polsce zachodniej" czytamy o okropnościach obozów koncentracyjnych w Dobrzycy pod Poznaniem, w Gdyni i Toruniu, o tępieniu arystokracji i elity intelektualnej, o rozstrzelaniu zakładników, wywożeniu kobiet do ciężkich robót itp. Pisze o tym Paris-Centre /Nevers/ 1 II.

Wyjątek z przemówienia szefa administracji cywilnej w Rodzi Uebelhoera, który powiedział: "Jesteśmy panami i nimi zostaniemy. Polak tu jest sługą i winien wykonywać nasze rozkazy. Żadnych uczuć, żadnego folgowania nie dopuścimy, nie pozwolimy też, żeby żadne idły polskie zapuszczały tu korzenie. Na potwierdzenie tego kazałem zniszczyć pomnik Kościuszki" - cytuje L' Ouest Eclair /Rennes/ 1 II.

Stosunki między Litwinami a Polakami w Wilnie są napięte. Prasa niemiecka pisze, że księża z ambony otwarcie mówią, że Polska zamartwychwstanie. /L' Ouest Eclair, Rennes, 1 II. /

Komuniści międzynarodowi utrzymują dwie stacje radiowe: na zachodzie Niemiec i w części Polski okupowanej przez bolszewików. Audycje noszą nazwę "głos wolności" i atakują gwałtownie rząd francuski i angielski. Speakerami tych stacji są zdrajcy francuscy i angielscy. /Journal de Rouen 2 II i Le Progres, Lyon, 3 II /

Z Wielkopolski Niemcy wygnali już 700 000 Polaków, wysiedlając ich do środkowej Polski. /Journal de Rouen 2 II /

P O L S K A

W Polsce siostry Miłosierdzia zostały zastąpione przez tzw. "Braune Schwester", które modlą się przed portretem Hitlera. /Journal de Rouen 2 II /

Wywiad prezydenta Raczkiewicza udzielony dziennikowi Daily Telegraph omawia Le Phare 30 I.

Seiss-Inquart zaprzeczył wobec dziennikarzy zagranicznych doniesieniu Watykanu, że Niemcy w Polsce rozstrzelali 15 000 osób. Seiss-Inquart jednak nie podał dokładnej liczby rozstrzelanych. /L'Ouest Eclair, Rennes, 2 II.

Relację warda Price'a z Daily Mail o położeniu w Polsce i o okrucieństwach niemieckich przytaczają: La Dépeche de Brest, L'Ouest Eclair /Rennes/, Eclair reur de l'Est /Reims/, Echo du Nord /Lille/, Journal de Rouen i Le Progres /Lyon/ 3 II.

"Prawda" pisze, że Stalin ułożył plan kampanii wojennej w Finlandii i kieruje nim ze swego gabinetu w Moskwie. Uważa on siebie za geniusza wojskowego. Tę swoją genialność wykazał on już w czasie kampanii w r. 1920. Jako dowódca dywizji otrzymał on wówczas od Tuchaczewskiego rozkaz zaatakowania skrzydła polskiej armii. Zamiast tego Stalin poszedł w zupełnie innym kierunku, pozwalając Piłsudskiemu wygnać bitwą. Drugim "geniuszem", idącym w jego ślady jest Budienny, który obecnie działa w Finlandii. /L'Ouest Eclair, Rennes, 3 II./

Ambasador polski w Rzymie złożył rządowi włoskiemu memoriał o okrucieństwach niemieckich w Polsce. /Le Progres, Lyon, 3 II /

W Bydgoszczy Niemcy rozstrzelali Franciszkę Plutowską pod zarzutem zachęcania do mordowania Niemców. /Journal de Rouen, 3 II./

Niemcy wywożą masowo Polaków na roboty do Niemiec, a na ich miejsce sprowadzają kolonistów niemieckich. Wywożą też do ciężkich robót młodzież polską. /Journal de Rouen 3 II /

Streszczenie memoriału C. I. D. o okrucieństwach niemieckich w Polsce zamieszcza Paris-Centre /Nevers/ 4 II.

Protest pisarzy francuskich przeciwko okrucieństwom niemieckim w Polsce zamieszcza Journal de Rouen 4 II.

W kołach polskich i czeskich Londynu i Paryża żywo omawiana jest konieczność ścisłej współpracy polsko-czecho-słowackiej. /Journal de Rouen 4 II /

P O L S K A

Niemcy skazują Polaków na śmierć i ciężkie roboty

"Il Messagero" przynosi z Berlina depeşe o skazaniu na śmierć Polaka Golimowskiego /patrz sprawozdanie No 107 z dnia 3 II / oraz o skazaniu dalszych pięciu Polaków, w wieku między 17 a 25 lat na ciężkie roboty i na utratę wszystkich praw na lat dziesięć. Wyroki te miał wg dziennika włoskiego - wydać "Sąd Nadzwyczajny" w Poznaniu.
/Il Messagero z Berlina 30 I /

Ukraińskie zamieszki we Lwowie

"Il Messagero" donosi z Czerniowiec, iż dopiero teraz /29.I/ dowiedziano się tam o zamieszkach, jakie rzekomo miały miejsce we Lwowie w niedzielę 21 I 40. Rozruchy te wybuchły podobno w katedrze z racji nabożeństwa poświęconego 21-ej rocznicy ogłoszenia niezawisłości ukraińskiej. Policja sowiecka interweniowała, padły strzały, kilka osób zostało podobno zabitych i dokonano licznych aresztowań.
/Il Messagero z 30 I /

Sprawa bitwy pod Warszawą w 1920 r.

"Der Bund" zamieszcza dłuższą notatkę, w której stwierdza z powołaniem się na wypowiedzenia gen. Weyganda, gen. Mordacq i lorda d'Abernona, że bitwa ta była wyłącznie zasługą armii polskiej i jej wodza Piłsudskiego.

Dziennik zamieszcza tę notatkę w związku z jednym ze swoich dawniejszych artykułów, gdzie w łączności z zupełnie inną sprawą było powiedziane, że Weygand zatrzymał w 1920 r. czerwoną armię.
/Der Bund z 1 II /

Kardynał Hlond o okrucieństwach niemieckich

"Paris-Soir" zamieścił obszerny wywiad z prymasem Polski, kardynałem Hlondem o okrucieństwach popełnianych w Polsce przez Niemców, a w szczególności o prześladowaniu księży i zamykaniu kościołów.

We wstępie do oświadczenia kardynała Hlonda dziennik nawiązuje do audycji radia watykańskiego o okrucieństwach niemieckich, podkreślając, że audycja ta wywołała poruszenie w całym świecie. Seiss-Inquart na próżno usiłował zmniejszyć wrażenie, jakie wywołały rewelacje radia watykańskiego. D.N.B. oskarża Washington, że fałszywie poinformował Stolicę Apostolską i powołuje się na świadectwo biskupa Warszawy. Otóż "Italia", wielki organ katolicki w Mediolanie, przypomniał, że od zgonu kar-

P O L S K A

dynała Kakowskiego diecezja biskupia w Warszawie ciągle wakuje.

W wywiadzie swym, przytaczającym zamieszczone już uprzednio w Sprawozdaniach C.I.D. fakty i informacje o okrucieństwach niemieckich w Polsce, kardynał Hlond stwierdza, że od chwili zaprowadzenia kościoła katolickiego w Polsce, czyli od tysiąca lat nigdy on jeszcze nie był przedmiotem takich krwawych prześladowań.

"Cios, wymierzony Polsce dotknął cały kościół katolicki. Dowodzi to jeszcze raz, że obrona naszych granic była obroną wiary. Trzeba, aby cały świat zrozumiał, że wskrzeszenie Polski będzie jednocześnie zwycięstwem kościoła katolickiego" - tymi słowami zakończył swe oświadczenie prymas Polski.
/Paris-Soir z 5 II /

Dziesiątki tysięcy w Poznaniu wygnano z ich siedzib

"Het Volk" z 30 I publikuje informację C.I.D. o przesiedle-
niu Polaków powołując się na "Het Inlichtingenbureau van
de Poolse regering"/t.j.C.I.D./ Poza tym przynosi "H.V."
za United Press wiadomość o rozstrzeliwaniu duchownych i o
mowie Greisera, który potwierdził gwałtowne wysiedlenia Po-
laków.

/Het Volk z 30 I /

O współpracę polsko-czeską

Narody polski i czeski przekonały się taraz o wspólności
swoich losów: upadek Czecho-Słowacji zachwiały podstawami
niepodległości Polski. Tego dowiodły operacje wojskowe
na początku roku ubiegłego i w okresie tragicznym dla Polski,
wrześniu. Nie ma wątpliwości, że gdyby pierwsza była upadła
Polska, los jej później podzieliłaby i Czecho-Słowacja.

Już Masaryk głosił, że bez wolnej Polski nie ma wolnych
Czech i odwrotnie. Nauczeni strasznym doświadczeniem musimy
dziś dążyć do ścisłej współpracy między oboma narodami. Wszę-
dzie tam, gdzie tego zajdzie potrzeba, musimy występować w
zgodnej wspólności. Trzeba ażebyśmy sami, bez niczyjego
pośrednictwa dogadali się o tym wszystkim, co potrzebuje wy-
jaśnienia i porozumienia.

/Czeski tygodnik Czeskoslovensky Boj, Paryż, No 2 /19 40/

Ciężkie więzienie za obcowanie z Polakami

"Sąd Nadzwyczajny" w Hannoverze skazał na trzy lata cięż-
kiego więzienia Niemkę Fallersleben za okazanie względów
polskim jeńcom przydzielonym do robót rolnych w gospodarstwie
jej rodziców.

/Il Messagero z Berlina 1 II /

P O L S K A

Oświadczenie Seiss-Inquarta o "rezerwacie lubelskim"

W uzupełnieniu swego oświadczenia do dziennikarzy niemieckich o prześladowaniach w Polsce, Seiss-Inquart oświadczył na temat sprawy żydowskiej co następuje:

"Żydzi uważani są przez Niemców za niebezpieczeństwo dla kultury zachodniej. Wobec tego Niemcy rezygnują ze stworzenia w miastach specjalnych dzielnic dla Żydów. Wszyscy Żydzi będą przesiedleni do Lublina i w okolice tego miasta. Specjalna organizacja, która ma to przeprowadzić, powstała już i przystąpiła do prac.
/C.E. Niemcy 3 II /

Film propagandowy niemiecki o Polsce

Niemcy zapowiadają, że w najbliższym tygodniu wyświetlany będzie film o niemieckich sukcesach w Polsce.
/C.E. Essen 4 II /

Apel Pań Miłosierdzia Sw. Wincentego
na rzecz uchodźców z Polski

"La Croix" zamieściła apel Pań Miłosierdzia Sw. Wincentego a Paulo, wzywający do składania ofiar i okazywania pomocy nieszczęśliwym uchodźcom z Polski.
/La Croix z 5 II /

Działalność "Przyjaciół Polski"

"La Croix" zamieściła sprawozdanie z działalności charytatywnej Stowarzyszenia Przyjaciół Polski we Francji /Les Amis de la Pologne/ wśród żołnierzy i uchodźców polskich.
/La Croix z 5 II /

Prasa niemiecka o Polsce

1. Niemcy usiłują się wykręcić od zarzutu okrucieństw, popełnianych w Polsce

"Völkischer Beobachter" przerywa po raz pierwszy milczenie w sprawie reakcji świata wobec barbarzyństwa niemieckiego w Polsce. Z okazji przemówienia Daladier dziennik ten gwałtownie atakuje premiera Francji i pisze najpierw w depeszach: "premier francuski rozpoczął od oszczerstw z fabryki kłamstw polskich emigrantów i od angielskich "Greuel mürchen" o rzeźkowej niemieckiej polityce eksterminacyjnej w Polsce."

W tym samym numerze w artykule wstępnym zatytułowanym "Bankrut Daladier" dziennik pisze: "Ani jednym słowem nie

P O L S K A

wspomniała prasa francuska o wstrętnym mordowaniu tysięcy bezbronnych Niemców przez polskie bestie, jak to zostało udokumentowane w książce Seladewałta o polskich okrucieństwach. Gdy teraz słuszna pomsta spada na winnych, Daladier mówi o moralności. Paryż z obojętnością przyjmował fakt, że dawniej Polacy wypędzili z ziemi 1,2 miliony Niemców. Ale teraz krzyczy Daladier o mordzie i prześladowaniu z powodu opuszczenia przez Polaków obszarów, na których byli tylko przybyszami."

"V.B." stwierdza więc z całą bezczelnością, że Polacy na zachodnich ziemiach są "przybyszami".
/Völkischer Beobachter z 31 I /

W numerze z 2 II "V.B." kontynuuje swoje cyniczne odpowiedzi. Pisze on, że "opinia publiczna demokratycznych mocarstw, którą karmi się od jakiegoś czasu systematycznie tatarskimi wiadomościami o administracji niemieckiej na okupowanych ziemiach, powinnaby mieć trudności, aby tak szybko przestawić się na tę linię po tym, jak jeszcze w ubiegłym roku ze wstrętem odwracała się od metod, stosowanych przez Polaków na Śląsku Zaolziańskim."

Po takim wstępie "Völkischer Beobachter" na 3 łamach pod wielkim tytułem rozpisuje się, jak to Polacy "kieszonkowym trickiem" zdobyli Zaolzie i ze zdziwieniem stwierdzili, że nie ma tam wcale ludności polskiej, tylko sami Niemcy, Czesi i jacyś "Slonsaken" - dziennik wyjaśnia, że są to protestanci, słowiańskim dialektem mówiący Ślązacy.

wobec tego władze polskie wyładowały jakoby swoje niezadowolone w "straszny terrorze" przeciwko wszystkim na tej ziemi. Wszyscy mieszkańcy musieli uciekać, a na opustoszałej ziemi Polacy zabawiali się zmienianiem napisów czeskich i niemieckich na polskie.

"dziennik stara się to zilustrować na przykładzie Bogumina, gdzie jego zdaniem miało być /dziennik pisze "było" a nie jest -/ tylko 7 o/o Polaków.

"V.B." kończy takim niebywale cynicznym powiedzeniem: "Bogumin i Śląsk cieszyński są świadkami prawdziwego charakteru polskiego panowania. Ostatni, przez ten szlachetny naród /pisze dziennik w cudzysłowie/ uwolniony obszar, którego cierpienia dołączają się do pozostałego polskiego niszczenia narodowości, jest trwającym jeszcze w pamięci wszystkich kontrargumentem przeciwko kłamliwym opowiadaniom o niemieckich okrucieństwach, które przez czeskiego świat dla kulawej kontrakcji przeciwko słusznej akcji niemieckiej, Polacy sami posługiwali się w państwie polskim okrucieństwami jako zasadniczą metodą panowania."

/Völkischer Beobachter z 2 II /

U w a g a: niemieckiego opowiadania, jakoby Zaolzie nie było "polskie" nie trzeba oczywiście zbijać - świadczy o tym najlepiej bujne życie polskie na tym obszarze,

P O L S K A

nawet za czasów czeskich. Nie mogło być przeto żadnych prześladowań ze strony władz polskich w stosunku do tej ludności. Jeżeli więc dziennik niemiecki tę właśnie ziemię wybrał sobie jako przykład dla swoich prób osłabienia wrażeń, jakie okrucieństwo niemieckie wywarło na całym świecie - dowodzi to dużego zakłopotania prasy niemieckiej. Z drugiej strony Niemcy sądzą widocznie, że fakty o Polsce szkodzą im poważnie, skoro zdecydowali się na polemikę w prasie.

2. Młodzież hitlerowska w Wielkopolsce

"Völkischer Beobachter" pisze, że od 1 I rozpoczęto rozbudowę poszczególnych jednostek organizacyjnych młodzieży hitlerowskiej /H.J./ w Wielkopolsce. Okręgowy przywódca Kuhnt stwierdził, że jest już 520 kierowników i kierowniczek młodzieży hitlerowskiej. Działa kilka szkół przywódców ze szkołą w zamku w "Eichenhain" /podano tylko niemiecką nazwę, chodzi tu prawdopodobnie o Rogalin/ na czele.

W szkole przywódczyni w "Gross-Michelsdorf" w powiecie nowotomyskim szkoli się w tej chwili 50 dziewcząt z mniejszościowych organizacyj niemieckich.
/Völkischer Beobachter z 3 II /

3. Wędrówka Niemców wołyńskich i małopolskich

Wbrew poprzednim przewidywaniom prasy niemieckiej pisze "Völkischer Beobachter", że akcja przesiedleńcza zakończy się dopiero w ciągu lutego. Do 30 I przeszło przez 50 obozów w okolicach Łodzi 107 000 Niemców, którzy przywieźli ze sobą 7 000 wozów i 14 000 koni. Część ludzi, a mianowicie 65 000 osób skierowano do Rzeszy, z czego wynikałoby, że przed osiedleniem ich na ziemiach polskich, będą najpierw odpowiednio przeszkoleni.

/Völkischer Beobachter z 1 II /

4. Poczty urz

P O L S K A

5. Film niemiecki o wojnie w Polsce

"Völkischer Beobachter" donosi o filmie Frika Hipplera "Kampania w Polsce", który otrzymał wszystkie urzędowe predykaty jak te, że jest wartościowy politycznie, artystycznie itd.

/Völkischer Beobachter z 2 II /

6. Niemiecka książka lotnicza o Polsce

W nakładzie "Deutscher Verlag" w Berlinie wyszła książka p.t. "Unsere Flieger über Polen - Vier Frontofiziere berichten". Słowo wstępne napisał gen. Kesselring.

"Völkischer Beobachter" daje dwa wyjątki z książki. Obydwa są pochwałą mimowolną dla polskiej obrony przeciwlotniczej. W pierwszym jest mowa o śmierci jednego z lotników, trafionego kulą. W drugim - małe polskie działo przeciwlotnicze roztrzaskało przód samolotu, powodując śmierć jednego z oficerów.

/Völkischer Beobachter z 31 I /

7. Pierwszy wiec Niemców w Warszawie

"Völkischer Beobachter" donosi o pierwszym wiecu Niemców w Warszawie, który się odbył na sali kina "Roma". Sala mieszcząca ponad 3 000 osób podobno nie mogła pomieścić wszystkich uczestników. Przemawiał gauleiter Franenfeld /hitlerowski Austriak/.

/Völkischer Beobachter z 31 I /

8. Niemcy zajęli dwa teatry w Łodzi

"Völkischer Beobachter" donosi, że Niemcy zajęli dwa budynki teatralne w Łodzi. Występy odbywają się na razie w starym teatrze. Drugi gmach jest podobno w przebudowie.

/Völkischer Beobachter z 31 I /

Echa wystąpienia dziennika duńskiego
o okrucieństwach niemieckich

Ważniejsze wyjątki z artykułu korespondenta berlińskiego "Politiken", o czym pisaliśmy w No 109 Sprawozdania, zamieściły jeszcze: Le Journal z 5 II, Journal des Débats, La Croix z 6 II.

P O L S K A

Los Polski pod jarzmem bolszewickim

w oświetleniu pisma włoskiego

"Giornale del Popolo" zamieścił artykuł o losie Polski pod okupacją sowiecką, podkreślając, że nędza ludności polskiej pod jarzmem bolszewickim przekracza wszystkie wyobrażenia. Jednego tylko dnia zniknęło 2 000 oficerów polskich. wiadomo, co ich spotkało: zginęli od kul bolszewickich.

Bolszewicy postępują, zdaje się, według ustalonego planu, który zmierza do tego, aby zniszczyć Polskę, a zwłaszcza polskich przywódców, kierowników i inteligencję.
/Le Matin z 5 II /

Perypetie z pomnikiem Piłsudskiego dla
Katowic

Przed wojną rząd polski zamówił u serbskiego rzeźbiarza Augustynowicza posąg marszałka Piłsudskiego, który miał być ustawiony w Katowicach. Posąg już jest gotowy i Niemcy, pragnąc Polakom wykazać swoją "szlachetność" chcieli go od Augustynowicza odebrać i postawić na placu w Katowicach. Augustynowicz na to odpowiedział, że odda pomnik tylko temu, kto go zamówił, t.j. prawdopodobnie prawowitemu rządowi polskiemu.
/Poslednija Nowosti z 6 II /

Kłamliwe "sprostowania" niemieckie

Komunikat C.I.D. o kłamliwych "sprostowaniach" niemieckich i o wykrętach Seiss-Inquarta /patrz No 107 Sprawozdania/ zamieściła La Croix z 6 II .

Rząd polski protestuje przeciw poborowi wojskowemu
w okupacji sowieckiej

W dn. 3 b.m. poseł R.P. w Atenach p.Szwarcburg Guenther złożył greckiemu ministrowi spraw zagranicznych protest, w imieniu rządu R.P. przeciwko poborowi wojskowemu na terenie okupacji sowieckiej, jako sprzecznemu z prawem i zwyczajami międzynarodowymi.
/PAT 5 II /

Likwidacja B.G.K. i ustąpienie prof. Młynarskiego
z prezesury Banku Emisyjnego

"Głos Polski" zamieszcza wiadomość o podjętej przez władze niemieckie likwidacji Banku Gospodarstwa Krajowego i o ustąpieniu prof. F. Młynarskiego ze stanowiska prezesa Banku Emisyjnego.
/Głos Polski z 6 II /

P O L S K A

Teatr Polski we Francji

Rząd Polski postanowił stworzyć Teatr Polski we Francji, którego celem jest zachowanie ciągłości polskiej tradycji dramatycznej, brutalnie przerywanej przez okupantów. Po założeniu Uniwersytetu Polskiego w Paryżu, powstaje obecnie Teatr Polski - co jest dowodem, że życie intelektualne i kulturalne Polski w dalszym ciągu trwa na ziemi francuskiej.

Teatr Polski wystawiać będzie kilka razy w miesiącu w Paryżu polskie utwory dramatyczne, a natępnie dawac będzie przedstawienia w głównych centrach emigracji polskiej oraz w polskich obozach wojskowych.

Teatr Polski rozpocznie swą działalność dn.10 lutego premierą sztuki Żeromskiego "Uciekla mi przepióreczka..."
/PAT 5 II 40/

Armia polska we Francji

"Le Matin" zamieścił artykuł sprawozdawczy swego specjalnego wysłannika o organizującej się we Francji armii polskiej. Artykuł, poprzedzony fotografią, przedstawiającą oddział wojsk polskich defilujących przed Prezyd. Raczkiewiczem, opisuje jak powstaje i ćwiczy się w specjalnych obozach armia polska, przy czym autor artykułu podkreśla, że oręż i instruktorzy są francuscy, a dyscyplina - polska.
/Le Matin" z dn.5 II 40/

Okrucieństwa niemieckie w Polsce

"L'Action Française" podaje kilka szczegółów, zaczerpniętych z komunikatów C.I.D. o prześladowaniach i okrucieństwach niemieckich w Polsce, podkreślając, że Niemcy wprowadzili w tym kraju prawdziwy terror.
/"L'Action Française z 6 II/

Konferencja prezesa Ed. Herriot o Polsce

Prezes Izby Deputowanych Edouard Herriot wygłosił w ubiegłą niedzielę w Lyonie wobec licznie zgromadzonych osobistości francuskich konferencję o Polsce. Mówca podkreślił, że Polska była w ciągu ubiegłych wieków kilkakrotnie przedmiotem bolesnych prześladowań, ale obecne są najokrutniejsze. "Jeżeli Europa nie potrafi przywrócić Polsce wolności, nie będzie godna własnej wolności" - oświadczył w zakończeniu prez. Herriot.
/Le Temps. l'Ere Nouvelle z 6 II/

PRZEGLĄD OGÓLNY

Prasa angielska

Hilaire Belloc o kryzysie cywilizacji

Hilaire Belloc, znakomity publicysta angielski, komentuje w "Weekly Review" fakt znalezienia planu inwazji Belgii przy 2 oficerach niemieckich, ujętych w Mechelen w Belgii, po przymusowym wylądowaniu niemieckiego samolotu, w dniu 21 stycznia b.r.

Po szczegółowej analizie samego planu, Mr. Belloc charakteryzuje stronę moralną tego "planu rozbójniczego napadu na spokojnego sąsiada."

Epizod na pozór normalny "oto moralny chaos, w jaki Europa została wtrącona przez Prusy."

"Musimy zrozumieć, że ten stan rzeczy nie jest normalny i trwać nie może. Wszystko zależy od pojęcia i kiedy pojęcie cywilizacji poczyna upadać, to musi po nim przyjść upadek materialny."

Mr. Belloc daje za przykład rozwój choroby umysłowej u szaleńca. Pierwszymi oznakami jest akcja i mowa obrażająca pojęcia normalne osób zdrowych.

W rezultacie musimy "izolować się od dzikości, jaką Prusy wspomagane przez komunizm, przyniosły jak plagę do naszej kultury. Jesteśmy zmuszeni nie tylko bronić tego, co pozostało z naszej kultury, ale i unicestwić tych, którzy stali się jej mordercami. Raz jeszcze mówimy: **M i a r a j e s t P o l s k a . O d p r z y s z ł o ś c i P o l s k i z a l e ż y l o s A n g l i i .**"
/The Weekly Review, Londyn 1 II 40/.

Powódź artykułów wybitnych Niemców dawnego reżymu

W "Sunday Times" ukazał się artykuł dawnego redaktora "Vossische Zeitung", Jerzego Bernhard'a. Treść samego artykułu przypomina kampanię publicystyczną niemiecką po wojnie światowej, rozpisującą się o możliwościach strasznego przewrotu w Niemczech i uzyskującą pod tą groźbą, trzykrotne pożyczki amerykańskie.

Dwa zdania końcowe tego artykułu dają pojęcie o myśli przewodniej autora. "Nowa Europa bez nowych Niemiec jest nie do pomyślenia.

"Ostatecznie przeciwnicy Niemiec zdecydują, czy społeczeństwo niemieckie ma współpracować przy konstrukcji i

Prasa angielska

rozwoju nowej Europy, lub też stanowić nadal ferment rozwo-
lucji na starym kontynencie."
/The Sunday Times 28 I 40/.

W związku z powyższym artykułem warto zanotować
wiadomość podaną przez radio B.B.C., że w prasie nowojorskiej
pojawiły się właśnie liczne artykuły znanych niemieckich pu-
blicystów z okresu przedhitlerowskiego. Między innymi cytowa-
ne były nazwiska: Wilhelm Solemann, dawny wydawca "Rheinische
Zeitung" i Friedrich Stampf, b. wydawca "Vorwärts", obydwaj
członkowie dawnego Reichstagu.
/B.B.C. Londyn, audycja niemiecka 5 I 40/.

Wiadomości różne

Unia celna z Protektoratem i Słowacją odłożona

Inkorporacja Czech i Moraw do terytorium celnego Trzeciej
Rzeszy została opóźniona o kilka miesięcy, a to z uwagi na układy
handlowe wiążące jeszcze Pragę z pewnymi państwami.

Według informacji zebranych w Berlinie przez holenderski dzien-
nik "Nieuve Rotterdamsche Courant" unia celna rozciągnęłaby się
nie tylko na Czechy i Morawy, lecz również na Słowację, aczkolwiek
teoretycznie Słowacja jest rzekomo państwem niezależnym. Na ten
temat są obecnie prowadzone rozmowy między Berlinem i Bratysławą.
/PAT 3 II 40/

Niemiecka pomoc wojenna dla Rosji

Niemcy dostarczają Rosji broni i amunicji, a pomoc ta jest
częścią planu na większą skalę, rozważanego obecnie w Berlinie -
tak donoszą korespondenci "Daily Mail" i "Daily Telegraph" ze
Sztokholmu.

Obydwa dzienniki sygnalizują, że admiralieja niemiecka rozpo-
częła rokowania z Moskwą nad wymianą okrętów wojennych. Niemcy mia-
łyby dać Sowiecom krążownik kategorii "Hipper", który zastąpiłby
uszkodzony krążownik sowiecki "Kirov", oraz lotniskowiec, którego
Niemcy obecnie używać nie mogą. W zamian za to Sowiety odstąpiłyby
Niemcom 15 łodzi podwodnych.

"Daily Express" donosi w tej samej sprawie, że statki niemiec-
kie już od miesiąca przywożą amunicję i broń do Petsamo i Murmańska.
Dziennik twierdzi dalej, że część materiału niemieckiego wpadła,
jako zdobycz wojenna, w ręce Finów.

W sprawie wymiany okrętów wojennych dziennik ten podaje jeszcze
że Niemcy mają odstąpić Sowiecom jeszcze kilka innych jednostek
dla zastąpienia okrętów sowieckich, uszkodzonych w czasie bombar-
dowania Kronsztatu.

/PAT 5 II 40, L'ordre, l'Action Française z 6 II 40/

Prasa szwajcarska

Prasa szwajcarska o sytuacji na Bałkanach

Prasa szwajcarska zajmowała się w dniach poprzedzających konferencję ententy bałkańskiej bardzo żywo problemami polityki bałkańskiej. Pomijamy tu momenty aktualnych rozważań pod kątem widzenia tej Konferencji a streszczamy tylko poglądy zasadnicze.

Nafta rumuńska. Wśród tych zagadnień sprawa stosunków niemiecko-rumuńskich a przede wszystkim zagadnień nafty zabiera pierwsze miejsce.

"Neue Zürcher Zeitung" stwierdza, że Niemcy są obecnie bardzo czuli na punkcie dostaw rumuńskich. Do Bukaresztu co raz przybywa jakiś nowy wysłannik niemiecki, aby wywierać nacisk na Rumunię o większe dostawy nafty, zboża i t.p., ale przede wszystkim nafty. Jest to zrozumiałe, jeżeli się zważy, że Niemcy potrzebują obecnie około 25 milionów ton nafty i produktów pochodnych. Rzesza może u siebie wyprodukować najwyżej 3 miliony ton i to już łącznie z posiadanymi szybami polskimi, także w okupacji rosyjskiej.

Przed obecną wojną Niemcy sprowadzały 8,5 o/o swego zapotrzebowania z Rumunii, 1,5 o/o z Rosji, a 87 o/o z krajów zamorskich. Ten ostatni dowóz odpada zupełnie. Rosja, której zapotrzebowanie własne wzrosło poważnie, może dać najwyżej 2 miliony ton rocznie. Pozostaje więc tylko Rumunia, która jednak nie jest w stanie pokryć zapotrzebowania niemieckiego. Produkcja nafty rumuńskiej spada, zapotrzebowanie własne wzrasta. Bardzo poważną przeszkodą jest brak środków i dróg transportowych. Dunaj zamarznął, linia przez Węgry jest przeciążona, ale przez Małopolskę nadal nie działa tak, jakby Niemcy tego chcieli; Rumuni starają się to Niemcom wytłumaczyć a poza tym dodają, że jeżeliby Rzesza chciała coś gwałtem zdobyć, to nic nie dostanie.

Komisarz naftowy został mianowany dla zagwarantowania wypełnienia zobowiązań rumuńskich. Niemcy otrzymają obecnie więcej nafty, niż dostawały, ale nie więcej, niż to było przewidziane w traktacie handlowym.
/Neuer Zürcher Zeitung z 30 I 40/.

Ten sam dziennik pisze, że Rumuni dobrze wiedzą, że w Małopolsce Wschodniej nie ma wojsk niemieckich. Inna natomiast rzecz odgrywa pewną rolę, a mianowicie, że Niemcy rzeczywiście wywierają pewien nacisk w Moskwie, aby Sowiety nie ruszały problemu Eesarabii. Daje to Rzeszy możliwość wygrywania w Bukareszcie tej karty.
/Neue Zürcher Zeitung z 29 I 40/.

Ten sam temat porusza "Der Bund", który pisze, że jeżeli nastąpiło pewne zaniepokojenie w Londynie z powodu Komisarza naftowego, to stało się to z powodu Włoch i Węgier, które faktowi temu nadawały pozory niemieckiego zwycięstwa. Włochy starały się sugerować Rumunii, że alianci daleko, a Niemcy blisko i trzeba się z nimi liczyć. Dziennik wyraża

Prasa szwajcarska

pogląd, że mianowanie komisarza nastąpiło raczej dlatego, że Rumunia nie mogła wykonać wobec Niemiec nawet swoich traktatowych zobowiązań co do dostawy nafty.
/Der Bund z 30 I 40/.

Niemcy żądają więcej niż nafty - pisze "Basler Nachrichten". Dziennik ten powołuje się na "Pester Lloyd" i donosi, że Niemcy starają się obecnie poza naftą o przeprowadzenie następującej rozmowy: Rzesza dostarczy Rumunii wszystkiego, co jest potrzebne dla zbrojeń, w zamian za zupełne scharmonizowanie przemysłu rumuńskiego z zakładami przemysłowymi Goeringa w Niemczech. Rumuni godzą się podobno na pierwszą propozycję, ale nie chcą przyjąć drugiej.
/Basler Nachrichten z 31 I 40/.

Stosunki bułgarsko-rosyjskie - "Neue Zürcher Zeitung" pisze z okazji zawarcia w połowie stycznia układu handlowego bułgarsko-rosyjskiego, że rząd bułgarski nie przypisuje tej umowie żadnego znaczenia politycznego. W Sofii stwierdzają, że wobec tego, iż alianci nie okazują zbyt dużego zainteresowania dla bułgarskiego eksportu a Niemcy wykonują prawie dyktaturę gospodarczą w tym kraju, rząd musiał się starać o rozdzielenie ryzyka. Niemcy odbierają z Bułgarii 3/4 jej wywozu, co stanowi ogromną zależność i może być - zdaniem Bułgarów - niebezpieczne dla ich polityki neutralności.

Mimo to jednak, jak pisze "Neue Zürcher Zeitung", nie ulega wątpliwości, że sympatie dla Rosji znacznie wzrosły w Bułgarii w ciągu ostatnich miesięcy. Układ więc może stanowić nową erę polityki rosyjskiej na Bałkanach w kierunku tworzenia sobie posterunków nad Morzem Czarnym. Jest faktem charakterystycznym, że "Izwiestja" jest najtańszym i najbardziej rozpowszechnionym dziennikiem zagranicznym w Bułgarii.
/Neue Zürcher Zeitung z 30 I 40/.

Turecja i Włochy na Bałkanach - "Basler Nachrichten" pisze, że Turecja i Włochy podzieliły sobie rolę na Bałkanach. Będąc jednakowo zainteresowane w utrzymaniu pokoju na Bałkanach Turecja pracuje nad powściągnięciem rewindykacji bułgarskich a Włochy - węgierskich.
/Basler Nachrichten z 30 I 40/.

Prasa szwajcarska

Stosunki niemiecko-rosyjskie

"Basler Nationalzeitung" pisze w artykule wstępnym, że panuje na ogół w świecie przekonanie o niemożliwości szczerych i ścisłych stosunków Rosji i Niemiec.

Dziennik nie podziela tej opinii i pisze, że możliwe jest, iż Stalin na przykład nie chciał z początku wiązać się zbyt mocno z Hitlerem, obecnie jednak jest on do tego zmuszony.

Jeżeli nawet przyjaźń ta nie jest budowana "na wieki" to napewno jest to "pozorna przyjaźń" na czas dłuższy. Rosja nie chce dopuścić do tego, aby jedna z dwóch partii w Europie wygrała i następnie mogła się zwrócić przeciwko Sowiетom.

"Opinia, że Rosja nie porozumiała się z Niemcami na serio, a że właśnie przez pakt chciała przeciwstawić się niemieckiemu parciu na Wschód i w decydującej chwili stanie po stronie mocarstw walczących w obronie pokoju - opinia ta była tak powszechna, że Anglia i Francja haniebnie oszukane w czasie moskiewskich rokowań, nie robiły z tego powodu żadnych zarzutów. Sugerowały jej wyraźnie, że Rosja nie ma powodu do żadnych obaw po zwycięstwie wielkich demokracji nad Niemcami."

Nie wiadomo, czy opinia taka od początku opierała się na fałszywych założeniach, ale dziś buduje się zbliżenie rosyjsko-niemieckie, które nie wydaje się już być oparte na wzajemnym oszukaństwie.

Niemcy, które nie mogą liczyć na łaskę ze strony aliantów, nie mają innego wyjścia, jak złączyć się silnie z Rosją na czas trwania wojny. Rosja również po okazaniu swojej słabości w Finlandii nie ma innego wyboru, jak wspólnotę z Niemcami. Powoduje to również zmianę nastawienia u aliantów a zwłaszcza w Anglii.

"Wyczuwa się z tygodnia na tydzień, że Anglia nie uważa już Rosji za tajnego współnika, któremu można wybaczyć fałszywy krok, ale chce ona policzyć się z Sowietami tak samo, jak z nacjonalsocjalizmem." Wyczuwa się dalej, że "mocarstwa zachodnie nie będą się wahały wypowiedzieć wojny Rosji w razie jakiegoś mocnego gwałtu z jej strony." Wojskowa współpraca sowiecko-niemiecka przyjęta byłaby obecnie /po Finlandii/ przez aliantów jako ulga i ewentualna możliwość uderzenia od tyłu na front niemiecki. "Nie tylko moralne, ale bardzo realne powody strategiczne uniemożliwiają już dziś mocarstwom zachodnim kontynuowanie starań o pozyskanie Rosji."

Stalin nie ma więc już dziś wyboru pomiędzy aliantami a Niemcami. Została tylko Rzesza.
/Basler Nationalzeitung z 31 I 40/.

Prasa niemiecka

Wspólne jedzenie w Niemczech

"Völkischer Beobachter" zamieszcza artykuł dr. E. R. UDERSTÄDTA, który opisuje spostrzeżenia, zebrane z kuchni masowych, zaprowadzonych dla robotników w fabrykach niemieckich.

Autor wypowiada się za rozszerzeniem tego systemu, który ma - jego zdaniem - następujące zalety:

1. jedzenie masowe jest tańsze ,
2. można go przeto dać więcej,
3. przemysł spożywczy wyprodukował nowe środki odżywcze, które w kuchniach masowych dadzą się łatwiej zastosować,
4. jedzenie masowe można łatwiej badać naukowo i odpowiednio polepszać.

Autor dodaje, że w Berlinie istnieje już "największa na świecie kuchnia", która rozwozi dziennie 30 000 litrów jedzenia do 115 punktów spożywczych.

Uwagi powyższe są ciekawe ze względu na projektowane w Niemczech rozszerzenie tego systemu na całą ludność, co zresztą przebiega w artykule "V.B."

/Völkischer Beobachter z 3 II 40/

Niemcy o konferencji bałkańskiej

Prasa niemiecka /do 3 II/ nie pisze wiele o konferencji bałkańskiej. Jedyne "Essener Nationalzeitung" w korespondencji z Białogrodem stara się osłabić do minimum znaczenie tej konferencji.

Pisze on, że "jest to bardzo mało poważna sprawa". Państwa ententy oczywiście potwierdzą swoją neutralność, nic innego nie mogą zrobić, "porzucenie tej linii oznaczałoby katastrofę dla danego państwa".

W tym samym numerze daje "E.N.Z." obszerny artykuł o stosunkach gospodarczych na południowym wschodzie Europy, którego zakończenie jest bardzo znamienne. Autor powołując się na najróżniejsze statystyki stwierdza, że dla przeludnienia w krajach bałkańskich uprzemysłowienie nie jest drogą wyjścia. Przemysł można tylko tam budować, gdzie jest własna podstawa surowcowa. Jest w narodowym interesie państw bałkańskich, aby wzmocnić produkcję rolniczą i tym szukać rozwiązania trudności.

Radio niemieckie podawało wczoraj, że Włochy są bardzo zadowolone z wyników konferencji bałkańskiej, a alianci są natomiast poważnie rozczarowani

/"Essener Nationalzeitung z 5 II 40/

Prasa włoska

Komunikacja lotnicza między Rzeszą

a Sowietami

Korespondent "Il Popolo d'Italia" donosi z Helsinek, że szef sowieckiego lotnictwa cywilnego p. Wasyli Mołotow, kuzyn komisarza spraw zagranicznych, udać się ma w najbliższym czasie do Berlina w celu omówienia organizacji rozległej sieci lotniczej między Rzeszą a Z.S.R.R.. Ta komunikacja lotnicza stała się koniecznością wobec chaosu panującego w transportach kolejowych między obu państwami.
/Il Popolo d'Italia z 1 II 40/.

Ożywione stosunki bułgarsko - jugosłowiańskie

W kołach politycznych Sofji mówi się, że premier bułgarski uda się w najbliższym czasie do Białogrodu w celu omówienia spraw zagranicznych interesujących oba państwa. Równocześnie się słyszy, że w ciągu lutego b.r. delegacją jugosłowiańską, składającą się z fachowców w sprawach wymiany towarowej, uda się do Sofii.
/Il Popolo d'Italia za Stefani z Sofii 1 II 40/.

W Niemczech obowiązuje zgłoszenie kosztowności

Rozporządzenie ogłoszone w "Reichsgesetzblatt" ustanawia, iż wszyscy obywatele zobowiązani są zgłosić drogie kamienie i perły, których są prawnymi właścicielami. Rozporządzenie ustanawia także, że od tej chwili potrzeba na sprzedaż tych kosztowności zezwolenia odpowiednich władz.
/Il Messaggero za Radio Stefani z Berlina 1 II 40/.

Wiadomości różne

Niemcy przygotowują ofensywę w marcu ?

Według przypuszczeń "Yorshire Post" Niemcy przygotowują ofensywę w marcu w rejonie Saary. Operacje te mają nastąpić na odcinku między Luksemburgiem a Saarlandem. Niemcy wciąż zwiększają liczebność swych wojsk na froncie, nie mogą jednak nadążyć pod tym względem za sojusznikami.
/Pat 5 II/

Prasa francuska

Za kulisami przyjaźni niemiecko - sowieckiej

Nacisk Niemiec na Z.S.R.R.

Havas donosi z Amsterdamu, że Niemcy wywierają na Sowiety nową presję, wykorzystując niepowodzenia bolszewickie na froncie fińskim. Presja ta wyraża się między innymi w tym, że pomimo mianowania przez Kreml rządu ludowego Kusina w Terijoki, Niemcy nadal akredytują u siebie przedstawicieli legalnego rządu Finlandii i ostatnio "Hamburger Fremdenblatt", donosząc o nominacji nowego konsula fińskiego w Hamburgu, zamieścił jego życiorys i fotografię. Ponadto dzienniki niemieckie zamieszczają na widocznych miejscach komunikaty sztabu fińskiego, donoszące o niepowodzeniach ofensywy sowieckiej. Swoją też wymowę posiada przyznanie przez Rzeszę wysokich odznaczeń wyższemu oficerom hiszpańskim, którzy zdusili bolszewizm, walcząc boku legionu niemieckiego Condor, o czym się rozpisywała prasa niemiecka.

Wystąpienia te zmierzają podobno do tego, aby zmusić Sowiety do uzyskania ich zgody na rozciągnięcie kontroli niemieckiej nad produkcją i środkami transportowymi Rosji. Jednocześnie Niemcy chcą wykazać Włochom, że bynajmniej nie są całkowicie związani z Moskwą.
/Le Temps z 5 II 40/.

Propaganda bolszewicka w Niemczech

Ze swej strony Sowiety nie pozostają, zdaje się, dłużni Niemcom i uprawiają w Rzeszy propagandę, która zatacza coraz szersze kręgi. Pomimo surowej kontroli agentów Gestapo ulotki komunistyczne kursują w ogromnej ilości, przy czym wszystko wskazuje na to, że drukowane są one w Rosji, a nie w Niemczech. I tak jedna z tych ulotek wzywa robotników wszystkich krajów, aby stanęli u boku Sowietów, które nie są ani za Hitlerem, ani za Chamberlainem, ani też za Daladierem.

"Celem naszym jest szybkie zakończenie wojny, obalenie faszyzmu i hitleryzmu, rewolucja ludowa, uwolnienie towarzysza Thaelmanna i innych więźniów politycznych."

Ulotki takie rozpowszechniane są również w krajach neutralnych, a zwłaszcza Holandii.
/Le Figaro z 5 II 40/.

Osiągnięcia marynarki francuskiej

Minister marynarki p. Campinchi wygłosił dnia 5 bm przemówienie transmitowane przez radio, w którym nakreślił obraz stanu marynarki francuskiej, wymienił rezultaty dotychczasowej walki na morzach i dał perspektywę na przyszłość. Min. Campinchi powiedział m. i., że flota niemiecka unika starcia, bo wie, iż spotkałaby ją klęska.

/L'Ordre i inne 6 II 40/

Prasa francuska

Zmiana w kierownictwie armii holenderskiej

Naczelnym wodzem holenderskich sił zbrojnych gen. J. H. Reynders ustąpił dn 5 bm; jego następcą został mianowany gen. Winkelmann. O ustąpieniu gen. Reyndersa "De Telegraaf" pisze, że od pewnego czasu istniała rozbieżność zdań między rządem a wodzem naczelnym i że ta rozbieżność objawiała się od pierwszych dni objęcia dowództwa przez Reyndersa, szczególnie, jeżeli chodzi o poglądy na wykonywanie władzy wojskowej w czasie wojny i na stosunki między władzami cywilnymi i wojskowymi. Gen. Reynders chciał - według tegoż dziennika - natychmiast po ogłoszeniu mobilizacji zawiesić nad całym krajem stan oblężenia. Kwatera Główna była bowiem zdania, że w ten sposób daloby się uniknąć wszelkich rozbieżności między kompetencją cywilną a wojskową.

Dla ludności holenderskiej zmiana w kierownictwie armii była pełną niespodzianką, to też gubi się ona w domysłach co do skutków tego wydarzenia. W holenderskich kolach politycznych przeważa przekonanie, że ustąpienie gen. Reyndersa zostało wywołane rosnącym ciężarem zobowiązań wojskowych, spowodowanych mobilizacją. Przypisuje mu się, że chciał: 1/. oczyścić armię z wszystkich elementów wątpliwych z punktu widzenia politycznego, czy to przez przynależność do organizacji tajnych czy partii skrajnych; 2/. uzupełnić środki mobilizacji z powodu zbliżającej się wiosny, sezonu niebezpiecznego dla neutralności Holandii; 3/. rozszerzyć stan oblężenia w celu ustalenia cenzury we wszystkich okrogach, podlegających temu stanowi.

Nowym wodzem naczelnym armii holenderskiej p. Winkelmann był dowódcą odcinka obrony powietrznej Utrecht-Sonstherberg. /Le Petit Parisien - korespondencja własna, Le Figaro i inne za Havasem z Amsterdamu, 6 II 40/

Wznowiona i wzmocniona presja Niemców na Rumunię

W tej chwili presja niemiecka, skierowana na państwa południowschodu Europy w celu rozbicia ich solidarności, koncentruje się najsilniej na Rumunii.

W kolach gospodarczych Bukaresztu mówi się o tym, że w najbliższym czasie dr Clodius zostanie zastąpiony dr Neumacherem. Ten ostatni ma objąć kierownictwo autonomicznego niemieckiego biura gospodarczego, na którego zainstalowanie już zostały wynajęte wielkie lokale w najbardziej luksusowej części stolicy rumuńskiej. Z tej placówki obserwacyjnej dr Neumacher miałby kontrolować przemysł i handel Rumunii, której gospodarka musiałaby dostosować się do potrzeb Rzeszy. Jedną z pierwszych trosk dr Neumachera miałoby być przekonanie rządu rumuńskiego o zbyteczności wysiłków czynionych dla obrony kraju i udzielenia mu... gwarancji przeciw wszelkiej agresji. Wydaje się, że niemieckie argumenty nie wpłyną na rumuńskie decyzje utrzymania pozycji równowagi między państwami w obliczu zmiania przekonania króla Karola o konieczności zabezpieczenia i obrony granic rumuńskich.

/Excelsior 6 II 40/